

Život – smrť – vzkriesenie (2)

Vzkriesenie

Lebo ako Otec kriesi mŕtvych a oživuje, tak aj Syn, ktorých chce, oživuje

Ján 5:21

Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude

Ján 11:25

Boh je Bohom vzkriesenia

Pre tento materialistický svet je existencia Boha neuveriteľná. Ak aj ľudia veria, že existuje nejaká vyššia moc alebo nejaké božstvo, či bohovia, tak neveria, že by existoval osobný Boh, ktorý sa zaujíma o človeka. Ak aj veria v existenciu nejakého osobného boha či bohov, je pre nich neuveriteľné, že by existovalo *vzkriesenie z mŕtvych*. Materialistický svet je na tom rovnako ako epikurejskí a stoickej filozofii a mnohí ostatní Aténčania, ktorým apoštol Pavol zvestoval Krista a *zmŕtvychvstanie* (**Skutky 17:16–34**).

Epikurejská filozofia je materialistické zmýšľanie, ktoré malo oslobodiť človeka od strachu pred bohmi a pred smrťou a naučiť ho, že všetko závisí od jeho slobodnej vôle. Táto filozofie je akési „umenie života“, ktoré prináša človeku blaho a spokojnosť. Existenciu nesmrteľných bohov epikureizmus uznáva. Bohovia však nijako nezasahujú do diania na svete a do ľudských životov: ani neodmeňujú, ani netrestajú. Aj stoicizmus sa zameriava na dosiahnutie blaženosti a duševného pokoja a vyrovnanosti. Hlása cnostný život v súlade s prírodou. Na rozdiel od epikureizmu, ktorý kladie dôraz na slobodnú vôľu človeka, na to, že „človek je strojom svojho osudu“, stoicizmus zastáva potrebu vyrovnať sa s predurčeným osudom, ktorý človek nedokáže zmeniť, ale má ho prijať, vedie k určitej forme apatie. Majú však mnoho spoločného. Oba sú materialistickým svetonázorom, ktorý neverí, že zdrojom a plnosťou života je Boh. Tento zdroj hľadajú v človeku samotnom. Nevedú k hľadaniu Boha, ale k hľadaniu spokojnosti v živote človeka. Materialistický svetonázor nerozumie stavu človeka po páde do hriechu, nechápe potrebu spasenia človeka, neverí vo vzkriesenie spravodlivých a nespravodlivých, neverí v Boží súd, neverí vo večný život. Táto filozofia formujúca životný postoj vznikla koncom 4-tého a v 3-tom storočí pred Kristom a presiakla grécku spoločnosť, neskôr aj rímsku. Dodnes formuje svetský materialistický svetonázor západnej civilizácie. Preto je otázka Boha, ktorý je Stvoriteľ, dáva život, ktorý je spravodlivý Sudca, a bude raz súdiť celý svet, a ktorý je Spasiteľ, pretože je Bohom, ktorý kriesi mŕtvych, kľúčová pri evanjelizácii v dnešnej spoločnosti. Vzor takejto evanjelizácie vidíme v Pavlovom poslanstve v Aténach na Areopágu.

Kvôli otázke vzkriesenia z mŕtvych sa Pavlovi vysmiali: **Skutky 17:32** „Ale keď počuli o vzkriesení z mŕtvych, jedni sa posmievali, a druhí povedali: Vypočujme ťa o tom aj po druhé“. V Pavlovej zvesti o spasiteľnej viere v Boha je kľúčové to, že *Boh je Stvoriteľ všetkého* a je Pánom nebies (v.24), že *Boh dáva život* a dych všetkému (v.25), že ľudia majú Boha hľadať: „*aby hľadali Pána, ak by ho snád len nejakto nahmatali a našli, hoci nie je ďaleko od niktorého z nás*“ (v.27), pretože *v ňom máme život* (v.28), že ľudia nemajú slúžiť modlám a oltárom (29), že *Boh bude spravodlivo súdiť celý svet* skrze Ježiša Krista a zároveň *ponúka ľuďom spásu z viery, ak budú činiť pokánie a veriť v Ježiša Krista, skrze ktorého je aj vzkriesenie* (v.30–31).

Jedným z kľúčových prvkov spasiteľnej viery je *vera vo vzkriesenie mŕtvych*, viera že *Boh kriesi mŕtvych*, viera že Syn človeka, Ježiš *Kristus vstal z mŕtvych* a že *vzkriesenie je skrze neho*. Túto kľúčovú otázku Pavol predniesol aj vo svojej obrane pred Agrippom:

Skutky 26:8 „Čo, vy súdite, že je to neuveriteľné, ak Boh kriesi mŕtvych?“

Dokonca aj časť židovských náboženských vodcov, ktorí vyznávali vieru v Boha Abraháma, Izáka a Jáкова, saduceovia, neverili, že existuje zmŕtvychvstanie:

Lukáš 20:27 „A pristúpili niektorí zo saduceov, ktorí popierajú a hovoria, že nielo vzkriesenia, ...“ (pozri aj **Matúš 22:23, Marek 12:18, Skutky 23:8**)

Dokonca aj tí, ktorí uverili evanjeliu ukrižovaného a vzkrieseného Ježiša Krista sú pod hrozbou, že by mohli odpadávať od viery vo vzkriesenie z mŕtvych a zredukovať vieru len na otázky časného života. Apoštol Pavol varuje aj kresťanov:

1 Korinským 15:12 „Ale ak sa káže o Kristovi, že vstal z mŕtvych, akože potom hovoria niektorí medzi vami, že nieto zmŕtvychvstania?“

1 Korinským 15:13 „Ale ak nie je zmŕtvychvstania, vtedy ani Kristus nevstal z mŕtvych“

a **15:17–18** „a ak Kristus nevstal z mŕtvych, márna ja vaša viera, ešte ste vo svojich hriechoch. A tak aj tí, ktorí zosnuli v Kristovi, zahynuli“.

Ak by viera v Krista mal mať osov len pre časný život, tak je úplne márna, je nadarmo.

1 Korint. 15:19 „Ak len v tomto živote nadejeme sa na Krista, vtedy sme biednejší od všetkých ľudí“.

V otázke vzkriesenia vidíme aj dôvod, prečo sa Boží Spasiteľ musel stať človekom a druhým Adamom:

1 Korint. 15:21 „Lebo pretože skrze človeka smrť, skrze človeka i zmŕtvychvstanie mŕtvych“.

Kľúčovým prvkom spasiteľnej viery je to, že Boh je Bohom, ktorý kriesi mŕtvych (2 Korinským 1:9).

Medzi základy učenia kresťanskej viery patrí učenie o zmŕtvychvstaní mŕtvych (Židom 6:2)

Tak, ako večný Boh dáva život neživej hmote (pri stvorení),

rovnako tak aj oživuje mŕtvolu, kriesi mŕtvych (pri spasení a novom stvorení).

Boh svojim slovom, vyrieknutím povoláva neexistujúce do existencie,

dáva život tam, kde život nie je. Oživuje to, čo je mŕtve.

Rímskym 4:17 „ako je napísané: Učinil som ťa otcom mnohých národov - pred tvárou Boha, ktorému uveril, a ktorý oživuje mŕtvych a volá to, čo nie je, ako čo by bolo“

Manifestácie toho, že Boh je Bohom vzkriesenia:

(A) Boh oživil cez proroka Ezechiela suché kosti (Ezechiel kap. 37)

Ezechiel 37:1 „Bola nado mnou ruka Jahveho, a vyviedol ma von v duchu Jahveho a postavil ma a nechal prostred údolia, ktoré bolo plné kostí.“

Ezechiel 37:4–6 „Vtedy mi riekol: Prorokuj o týchto kostiach a povieš im: Vy, suché kosti, počujte slovo Jahveho! Takto hovorí Pán Jahve týmto kostiam: Hľa, ja uvediem do vás ducha, a ožijete. A dám na vás žily a spôsobím to, aby na vás vystúpilo telo a potiahnem vás kožou, dám do vás ducha a ožijete a zviete, že ja som Jahve“.

Ezechiel 37:7–10 „Vtedy som prorokoval, ako mi bolo rozkázané. Tu povstal zvuk, keď som prorokoval, a hľa, bolo počuť hrkot, a kosti sa približovali, košť ku svojej kosti. A videl som, že hľa, ukázali sa na nich žily, a vystúpilo mäso, a koža ich potiahla po vrchu, ale ducha v nich nebolo. A riekol mi: Prorokuj k duchu, prorokuj, synu človeka, a povieš duchu: Takto hovorí Pán Jahve: Od štyroch vetrov príjdi, duchu, a vej na týchto pobitých, aby ožili! Nuž prorokoval som tak, ako mi rozkázal. A vošiel do nich duch, a ožili a postavili sa na svoje nohy, zástup vojska, veliký náramne.“

Tento obrovský Boží zázrak, ktorý sa udial v dejinách ľudstva, však nie je len manifestáciou toho, že Boh kriesi mŕtvych, ale je aj prorockým predobrazom spásy a vzkriesenia Božieho ľudu (Izrael tu reprezentuje celý Boží ľud – cirkev zo Židov i pohanov):

Ezechiel 37:11–14 „A riekol mi: Synu človeka, tieto kosti sú celý dom Izraelov. Hľa, hovoria: Naše kosti uschli, a zahynula naša nádej, už je po nás! Preto prorokuj a povieš im: Takto hovorí Pán Jahve: Hľa, ja otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov, môj ľude, a dovediem vás do zeme Izraelovej. A zviete, že ja som Jahve, keď otvorím vaše hroby a keď vás vyvediem z vašich hrobov, môj ľude. A dám do vás svojho ducha, a ožijete, a osadím vás na vašej zemi, a zviete, že ja Jahve som hovoril aj učiním, hovorí Jahve.“

Zvyšok kapitoly potvrdzuje, že je to opis spásy Božieho ľudu skrze Novú zmluvu: „a budú mi ľuďom, a ja im budem Bohom“ (Ezechiel 37:23), „učiním s nimi zmluvu pokoja; bude to večná zmluva s nimi“ (v.26). „A môj príbytok bude nad nimi, a budem im Bohom, a oni mi budú ľuďom“ (v.27).

(B) Vzkriesenie po Ježišovom ukrižovaní

Matúš 27:50–54 „Ale Ježiš zase vykrikoval velikým hlasom a vypustil ducha. A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dve, od vrchu až dolu, a zem sa triasla, skaly sa pukali, a hroby sa otvárali a mnohé telá zosnulých svätých vstali a vyjdúc z hrobov po jeho zmŕtvychvstaní vošli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. Vtedy stotník a tí, ktorí s ním strážili Ježiša, vidiac zemetrasenie a to, čo sa dialo, báli sa veľmi a hovorili: Toto bol naozaj Syn Boží.“

Večný Boží Syn kriesi mŕtvych

Prostredníkom vzkriesenia je večný Boží Syn, Syn človeka, Pán Ježiš Kristus

Ján 5:21 „Lebo ako Otec kriesi mŕtvych a oživuje, tak aj Syn, ktorých chce, oživuje“

Manifestácie toho, že Boží Syn kriesi:

(A) Vzkriesenie Lazara z Betánie. Keď zomrel Lazar, Pán Ježiš povedal:

Ján 11:4 „Tá nemoc nie je na smrť, ale na slávu Božiu, aby ňou bol Syn Boží oslávený.“ 14–15: „vtedy im povedal Ježiš otvorene: Lazar zomrel, a radujem sa pre vás, že som tam nebol, aby ste uverili.“

Ján 11:23–24 „Ježiš jej povedal: Tvoj brat vstane. A Marta mu povedala: Viem, že vstane pri vzkriesení, v posledný deň“.

25 „Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude“.

26 „A nikto, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky; či veríš tomu?“

27 „Riekla mu: Áno, pane; ja som uverila, že si ty Kristus, ten Syn Boží, ktorý mal prísť na svet“.

Ján 11:43–44 „...zavolať veľkým hlasom: Lazare, pod' von! A zomrelý vyšiel ...“

Ján 11:45 „Vtedy mnohí zo Židov, ktorí boli prišli za Máriou a videli, čo učinil Ježiš, uverili v neho“

Toto je viac než len manifestácia toho, že Boží Syn kriesi z mŕtvych. Je to aj zjavenie samotného evanjelia, že ten, kto verí, že Ježiš Kristus je Boží Spasiteľ a večný Boží Syn, ktorý sa stal človekom, kriesi z mŕtvych a dáva večný život, je spasený, zjavenie toho, že spása je skrze vieru.

Večný Boží Duch kriesi mŕtvych

Prostredníkom vzkriesenia je večný Boží Duch

V predobraze vzkriesenia Božieho ľudu, Ezechiel kap. 37, sme videli, že vzkriesenie z mŕtvych sa deje skrze Božieho Ducha, mocou Ducha. V NZ písmach to vidíme zjavené priamo, že vzkriesenie z mŕtvych, ktoré sa deje nadvakrát, ako **znovuzrodenie** a **vzkriesenie tela** (vstanie z mŕtvych) do oslávenej existencie, sa deje cez splodenie z Ducha, nové narodenie a dar Ducha na trvalé prebývanie, že aj vzkriesenie tela bude také isté ako bolo vzkriesenie Pána Ježiša.

Ján 6:63 „Duch je, ktorý oživuje; telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch a sú život“

Jn 6:57 „Ako mňa poslal ten živý Otec, a ako ja žijem skrze Otca, tak i ten, kto mňa je, bude žiť skrze mňa“

J 3:5 Ameň, ameň ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho

Živá voda – darovanie Ducha

Ján 7:37–39 „Potom v posledný, v ten veľký deň sviatku stál Ježiš a volal: Ak niekto žízni, nech príjde ku mne a pije! Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra. Ale to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v neho. Lebo ešte nebolo Svätého Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.“

Živá voda reprezentuje večný život a vzkriesenie. Je obrazom Svätého Ducha. Aby niekto mohol mať večný život, aby mohol byť oživený (vzkriesený), musí dostať Svätého Ducha. Svätého Ducha dostávajú tí, ktorí uveria v Ježiša Krista.

Svätého Ducha dáva Otec a dáva ho aj Syn, lebo tak ako Otec kriesi mŕtvych tak aj Syn kriesi mŕtvych.

Syn robí to, čo robí Otec. Svätého Ducha však dostávajú iba uverivší. Boh zaslúbil spolu s novou zmluvou aj to, že dá svojho Ducha. Toto zaslúbenie sa naplní uverivším.

Ján 14:16–17 „a ja požiadam Otca, a dá vám iného Tešiteľa, aby bol s vami na veky, toho Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani ho nezná. Ale vy ho znáte, pretože prebýva u vás a bude vo vás“

Skutky 2:32–33 „Toho istého Ježiša vzkriesil Boh, čoho sme my všetci svedkami. Vyvýšený súc tedy pravicou Božou a dostanúc zaslúbenie Svätého Ducha od Otca vylial toto, čo vy teraz vidíte a čujete“

Galatským 3:14 „aby na pohanov prešlo v Kristu Ježišovi požehnanie Abrahámovo, aby sme dostali zaslúbenie Ducha skrze vieru“

Galatským 4:6 „A že ste synovia, poslal Boh Ducha svojho Syna do našich srdc, ktorý volá: Abba Otče!“

Písmo často hovorí, že uverivší už sú spasení, a inokedy hovorí, že budú spasení.

Je to tak preto, lebo uverivší už sú vzkriesení (oživení) pri znovuzrození, avšak telo ešte nie je vykúpené a uverivší budú vzkriesení v tele až pri prvom vzkriesení pri druhom príchode Pána Ježiša Krista.

Znovuzrodenie = oživenie v zmysle duchovného vzkriesenia

Efezským 2:5–6 „*aj keď sme boli mŕtvi v previneniach, spolu nás oživil s Kristom - milosťou ste spasení - a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi“*

Kolosenským 2:12 „*súc s ním spolu pohrobení v krste, v ktorom, totiž v Kristovi, ste aj spolu vstali z mŕtvych skrze vieru pôsobenia Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych“*

2:13 „*I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s ním darujúc vám z milosti všetky hriechy“*

Ján 1:12–13 „*Ale všetkým, ktorí ho prijali (ktorí uverili v Krista ako Spasiteľa), dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno; ktorí nie z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha sú splodení.“*

1 Peter 1:23 „*znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky.“*

Vzkriesenie tela – budúce vzkriesenie

Rímskym 8:11 „*A jestli Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak tedy ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás“*

Rímskym 6:5 „*Lebo ak sme sa stali spoluzrastlými podobnosťou jeho smrti, ale takými aj podobnosťou vzkriesenia budeme“*

To, že **v Kristovi je oživenie i vzkriesenie z mŕtvych**, platí o ňom nielen ako o večnom Božom Synovi, ale aj ako o vtelenom Božom Synovi, Synovi človeka:

1 Korinským 15:45 „*Tak je aj napísané: Prvý človek, Adam, stal sa živou dušou, posledný Adam oživujúcim duchom“*

Peter Vajda